

Gekwetsten en vluchtelingen

De volgende dagen bevond Gent zich in echte oorlogstoestand. De grote kazernes waren leeg. Alle troepen bewogen zich in de richting van het Sint-Pietersstation. De bevolking juichte de soldaten toe en riep: "Red het vaderland!"

Generaal-majoor Lauwers werd commandant van Gent, baron de Kerchove d'Exaerde gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. De militaire hospitalen werden spoedig ingericht, zoals dat van de Ekkerghelaan, de Bijloke, het oude burgergodshuis en daarbij grote hotels, waaronder "Flandria Palace" aan het Sint-Pietersstation en het Posthotel op de Kouter. Natuurlijk deden ook de dolste geruchten de ronde.

's Avonds van de 8^e augustus kwamen de eerste treinen met gekwetsten te Gent binnen. De mensenmassa, die rond het station stond, bedroeg verscheidene duizenden. Het was niet alleen nieuwsgierigheid en medegevoel voor de gekwetsten, die de mensen naar buiten dreven; ze smachtten naar waarheid. Spoedig was er somber nieuws in de stad. Er werd verteld, dat Luik gevallen was en een grote verslagenheid maakte zich van het volk meester. Maar het aangeboren optimisme herleefde echter rap weer op bij de Gentenaars. Uit de bladen vernamen zij, dat de Fransen Mühlhausen bezet hadden en dat ze op het punt stonden geheel de Elzas in te nemen. Tezelfdertijd bracht een extra blad van 9 augustus uit

Brussel het nieuws, dat de Belgen in samenwerking met de Fransen een grote overwinning te boeken hadden te Luik.

Maar reeds kwamen de vluchtelingen van het bezette gebied rond Luik te Gent de naakte waarheid vertellen.

Intussen kwamen altijd meer gekwetsten naar Gent. Het grote militaire hospitaal was reeds de 13^e augustus geheel vol, in de Bijloke lagen ook reeds tal van gekwetsten en het Flandria Palace werd ook steeds verder als lazaret ingenomen. Dan volgden het Instituut de Kerchove in de Pollepelstraat en een hele reeks scholen. Het ruime feestpaleis in het park, dat opgericht was het vorige jaar ter gelegenheid van de tentoonstelling, werd bezet door de vluchtelingen, de burgerwacht en de oorlogsvrijwilligers.

Zes compagnies voetvolk van de Gentse burgerwacht rukten de 14^e augustus onder daverend hoerageroep naar Brussel uit. Hun geschut werd naar Beverlo gezonden om het oefeningsplein te bewaken.

De massa vluchtelingen, mannen, vrouwen en kinderen, die naar Gent kwamen, groeide met de dag, en vonden huisvesting noch verpleging. Een reeks commissies hield zich bezig met het opzoeken van beschikbare plaats. Het is een feit, dat de arme bevolking van Gent zich meer moeite getroost heeft om de vluchtelingen mee te helpen, dan de rijke patriciërs, die te Gent over echte paleizen in de stad en ruime kastelen op het platteland beschikt.

Hoe meer vluchtelingen er aankwamen, hoe meer de ware toestand bekend werd. De bladen, zoals "Flandre Libérale" brachten de 16e augustus, dus 10 dagen na de val van Luik, in dikke letters het nieuws: "Les forts de Liège tiennent toujours!"

Deze uitdrukking werd spreekwoordelijk, en de Gentenaars knipten met het oog, en herhaalden de geestigheid, telkens dat er onaangenaam nieuws aangekondigd werd.

"De forten houden nog altijd stand!" zegden de Gentse burgers spottend, wanneer de voetpaden van hun stad weerklonken onder de harde tred der ontelbare Duitse bataljons.

10 oktober 1914. Britse soldaten, die te Antwerpen gewond werden, worden per dubbeldekkbus naar het Sint-Pietersstation gebracht.

Augustus- september 1914. De vlucht.

Vluchtelingen langs de Brugse Vaart te Mariakerke